

NIEUWSBRIEF

15 juni 2025

www.katholiekzaanstreek.nl

Zondag vertrekt de bus naar Culemborg om 8.30 uur vanaf de Pinkzaal.
Voor ieder die mee wil om onze kruiswegstaties te bekijken in de Oud-katholieke kerk.

Pastoor Frank heeft een lunch voor ons voorbereid in de tuin van de kerk.

Wij nemen wat mee voor bij de koffie.

Daarna maken we een korte stadswandeling door het historische hart van dit stadje aan de Lek.

Zondag was het Pinksteren.

Arme mensen die gingen kamperen, wind en regen waren ruim voor handen.

In de Pinkzaal hingen deze kunstig gevouwen duifjes in de wolken met zonneshijn.

Op de koffieochtend zijn zij ingekleurd.

Corine Ewas heeft het creatief vorm gegeven.

Soms is er niet zo veel te schrijven.

Ik heb een mapje met verhalen die een glimlach op kunnen leveren
of even stof tot nadenken geven.

Matthé Bruijns

Een verhaal van Bertus Aafjes (1914-1993) bekend van zijn Voetreis naar Rome.

Onder Heerlen, op de Schrieversheide, stond in vroeger dagen een berucht kaarthuis.
Er werd daar om grof geld gespeeld, en niet zelden verspeelde iemand er zijn hele
vermogen met de kaarten.

Dat overkwam ook op zekere avond een Heerlenaar. Toen het tot hem doordrong, dat
hij alles kwijt was, verliet hij radeloos het kaarthuis.

'Alles is naar de duivel,' riep hij terwijl hij over de landweg naar het dorp Heerlen
stropelde.

Plotseling liep er een keurige heer naast hem. 'Zo vroeg al naar huis?' vroeg hij
beminnelijk.

'Alles is naar de duvel toe! Alles is naar de duvel toe!' mompelde de ongelukkige
Heerlenaar.

'Misschien nog niet alles,' antwoordde de keurige heer.

'Ik denk dat er nog wel een mouw aan te passen is. Als ik u eens wat goudstukken
leende voor een jaar.'

'En als ik ook die goudstukken verspeel?' vroeg de Heerlenaar.

'Wel,' zei de heer luchtig, 'dan geeft gij mij uw ziel.'

Maar zit daar voorlopig maar niet al te zeer over in.

Een vat vol goudstukken verspeelt gij maar niet zo.

Ge zult zien, de kansen zullen keren, over een jaar bezit je een aantal vaten
goudstukken en dan kun je mij dat ene vat gemakkelijk terug geven.'

Zo sprak de keurige heer.

Hij wist maar al te goed dat spelers op den duur altijd verliezen, omdat zij nimmer
tijdig kunnen ophouden met het spel.

'Goed,' zei de Heerlenaar, 'akkoord.'

'Prachtig,' zei de keurige heer en meteen stond daar een vat tot aan de rand gevuld met goudstukken.

'Kijk nu goed,' zei de heer, 'over een jaar moet ik dit vat terug hebben, precies zoals het nu is: tot de rand gevuld met goud.'

Anders neem ik uw ziel in bezit. Begrepen?'

De Heerlenaar had het begrepen.

Van pure vreugde wreef de heer zich in de handen en zei, zeker van zijn zaak:

'Kom, ik zal er nog een paar scheppen op doen.'

En hij schepte zoveel goudstukken op het vat tot het goud hoog over de rand uit torende.

'En over een jaar moet jij het vat terug hebben, precies tot de rand gevuld?' vroeg de Heerlenaar nog eens.

'Wel,' zei de Heerlenaar lachend terwijl hij al het goud, dat boven de rand uit torende naar zich toe haalde,

'neem het vat dan maar meteen terug, nu is het nog vol tot de rand.'

En hij vulde met het overige goud al zijn zakken tot hij krom stond onder het gewicht als een oude appelboom.

Onze Heerlenaar — je ziet het — was de duivel te slim af.

Er zijn natuurlijk in die dagen nog slimmere Heerlenaren geweest.

Zij, die in het geheel niet kaartten om geld...